

Noční JÍZDA

12

OPRAVDU
erotických
povídek

Anna Hebr

Noční JÍZDA

12

OPRAVDU
erotických
povídek

Anna Hebr

Copyright © Anna Hebr, 2014

Illustrations © Petra Hamplová, 2014

předmluva

Byla krásná, mladá a zamilovaná. Do jeho očí, těla, zadečku a jeho naprosto božského penisu. Jenže láska stanovuje pravidla, přináší s sebou výčitky a co hůř, někdy funguje jako demoliční stroj veškeré fantazie. To ale nebyl její případ. Potkala muže svých snů, možná snů všech žen. Protože ON jí nikdy neřikal, jak má žít svůj život. Líbila se mu její samostatnost. Nadhled, cynismus a vkus, který z ní dělal toho nejlepšího partáka. Někoho, koho si vezme s sebou do baru, na box nebo rovnou na víkend. Nebojí se před ní vytáhnout erotické hračky z šuplíku, pustit nahlas porno nebo si to před ní udělat. SEX je přeci jen HRA. Má jednoho, dva či více hráčů. Nebrání se pravidlům. Podstatné je vyhrát, ale i zúčastnit se. Být tam, kde to žije. Nebát se vyzkoušet nové věci, diskutovat, smát se, křičet, kousat nebo se jen tak masírovat na místech, která vás běžně nenapadnou. A když už to nejde v reálném světě, tak proč ne alespoň ve vaší fantazii? ONA to dokázala. Ve dvanácti povídkách vyzkoušela své tajné sny, přání, představy a za ruku jí přitom držel ON. Byl s ní vždy, když ho potřebovala. Dopřál jí rozkoš, svobodu i vzájemný respekt. Péči i lásku. Jen, když nechtěla, aby zůstal s ní. Jen tak se mohl vracet, přicházet a odcházet. A v mezích ONA mohla žít.

★ „Přitlačila prstem na klitoris. Hrála si s ním. Měla pocit, že cítí jeho jazyk. Byl hrubší. Dokázal ji i hodinu dráždit a kousat. Část prstů zabořil do kundičky a druhou do zadečku. Držel ji jako rukojmí. Nemohla se ani hnout. Věděla, že by ji to bolelo. A přesto to chtěla zažít zas a zas. Občas si ji i nadzvedl. Jeho šlachovité ruce si s ní pohrávaly jako s ragbyovým míčem.“

úplněk

Byl úplněk. Noc, při které svítí měsíc víc než samo slunce. Červené závěsy v pokoji se v průvanu lehce tlačily na okno a zase zvedaly v ledabylém rytmu. Sem tam, sem tam, stejně jako tělo, které již několik hodin polehávalo v saténu a ne si najít správnou polohu předurčenou k spánku. Přicházely krátké sny, které nic neznamenaly. Alespoň ne v jejím životě, tady a teď. Chtělo se jí křičet, smát se, brečet, cokoliv, co by ji unavilo natolik, že by upadla do komatu. Chyběl jí. Nikdy nebyl tam, kde měl být. Stýskalo se jí po jeho dotycích, tření nohou, šimrání na krku i okusování ušních lalůčků. Ze všeho nejvíc jí chyběl jeho dech, pravidelný rytmus, kterým ji dokázal dohnat k šílenství. Přivoněla k polštáři. Ucítila jeho parfém. Přemýšlela, co jí připomíná. Nebyl sladký ani kořeněný. Vyvolával v ní smíšené pocity. Kdykoliv se přikradl během noci k ní do ložnice, ucítila na pokožce husí kůže. Nikdy nemluvil.

Lehl si tiše vedle ní a sledoval ji upřeným pohledem. I když byla tma, věděla přesně, kam se dívá. Nutil ji pohledem dělat věci, které by ji samotnou nikdy nenapadly. Díky němu objevovala stále nová místa na svém těle. Naslinila si ukazováček, nejdříve jím přejížděla přes rty, dokud nenaběhly a nezačaly bolet. Kousla se, aby ucítila, že tam stále ještě jsou. Potom prstem sjela přes bradu a krk k levé bradavce. Něžně ji uchopila mezi dva prsty a třela od kraje k samotnému hrotu. Líbilo se jí to. Když víc stiskla, tlumeně vykřikla bolestí. To stejné zopakovala na druhé straně, pak současně obě bradavky laskala a přirážela v jednoduchém rytmu. Raz, dva, raz, dva. Znovu naslinila ukazováček a sjela rovnou mezi nohy. Naučila se je nedávat příliš od sebe. ON ji to naučil. Mohla bojovat sama se sebou. Ucítila vlhko a teplo. Když se sebe dotkla poprvé, byla ještě malá. Jako by ji instinkt sám navigoval na místa, která patřila jen jí samotné. Jen ona věděla, jak moc je chce objevovat. Alespoň si to myslela, do té doby, než vstoupil do jejího života ON.

Kdykoliv se milovali, chtěl po ní, aby se chovala jako malá holčička. Musela být oholená a cudná. Občas ji oholil sám. ON byl ten, kdo jí vládnul. Ode dne, kdy se poprvé potkali. Byla panna. Vzpomněla si, jak jí poprvé stáhl ruce nad hlavou, nejdříve zlehka, ale časem mu to nestačilo. Přejela si zápěstí, ještě teď tam má malé modřiny, když utahoval lano naposled. Nikdy se nebránila. Nemohla dýchat. Nevěděla, co ji čeká. Byl nevyzpytatelný. Dokázal jí vsunout penis do pusy, aniž by se ho dotkl rukou. Přirážel a přitom ji sledoval. Ty jeho oči. Byly tmavé jako noc. Měly tvar kávového zrnka. Když se jí udělal do pusy, ztemněly ještě víc. Jednou ho viděla brečet, ale neměla odvahu zeptat se proč. Přitlačila prstem na klitoris. Hrála si s ním. Měla pocit, že

cítí jeho jazyk. Byl hrubší. Dokázal jí i hodinu dráždit a kousat. Část prstů zabořil do kundičky a druhou do zadečku. Držel ji jako rukojmí. Nemohla se ani hnout. Věděla, že by jí to bolelo. A přesto to chtěla zažít zas a zas. Občas si jí i nadzvedl. Jeho šlachovité ruce si s ní pohrávaly jako s ragbyovým míčem.

Při té vzpomínce si téměř rozkousla ret. Jenže její vlastní prsty nebyly tak dlouhé. Natáhla se, otevřela noční stolek a vytáhla vibrátor. Od té doby, co ON odešel, byl tento malý pomocník v permanentním procesu. Nešetřila se, a aniž by se jako vždycky rozehrála přejížděním klitorisu, rovnou ho zasunula dovnitř. Byl velký. Větší než jeho penis. Nestačil jí. Sedla si na něj. Rytmicky se pohupovala, jednou rukou si mačkala prso, druhou si tvrdě přejížděla klitoris. Ať se snažila sebevíc, ta kontrola sama nad sebou jí nestačila. Chtěla mít svázané ruce, nohy, být bezbranná a naprosto oddaná. Chyběl jí. Jako tenkrát v noci, kdy odešel tak, jak to měl ve zvyku. Beze slova. Nikdy nevěděla, jestli se ještě vrátí. Zůstala samotná připoutaná k posteli. Chtělo se jí na záchod. Nemohla na něj zavolat. Byla jí zima. Čekala. ON ale nešel. Nakonec usnula. Probudila se, až když ucítila jeho pravidelný dech a tu vůni, co jí dokázala způsobit orgasmus při každém nádechu. Pomiloval se s ní. Ne zrovna tak, jak by ona sama chtěla. Otočil ji na břicho. Penisem přejížděl přes její zadeček tak dlouho, dokud se sperma nerozlilo po jejích zádech. Pak jí teprve pustil.

Musela se jít osprchovat. Smýt sperma, které tam vlastně ani nebylo. Vzpomínky. Kapky vody. Horká, studená, nevnímala nic. Za těch pět let otupěla. Práh bolestivosti klesl hluboko pod normu. Proto bylo tak těžké ji uspokojit. I když zkusila jiné muže

a i ženy, nasadil tak vysokou laťku, že se mu nikdo z nich nemohl rovnat. Povzdechla si, vystoupila z vany, osušila se, dřela kůži, až byla celá rudá. Doufala, že teď už konečně usne. Úplněk. Vzpomněla si. Vstoupila do ložnice. Ani se neobtěžovala rozsvítit. Zнала každičký kout. Nikdy nezakopla. Ulehla do postele a pak to ucítila. Ten parfém. Kdy přišel? Neslyšela zaklapnutí dveří. Pravidelně oddechoval. Napadlo ji, že by jednou, alespoň pro jednou převzala nad ním kontrolu ONA. Získala moc mu to oplatit. Na chvíli měla pocit, že otevřel oči. Přemýšlela nad tím, jak je to dlouho. Kdy ji naposledy takhle přepadl? Uprostřed noci? Byl úplněk? Nedokázala se soustředit, tok myšlenek si plul sám bez jakékoliv režie. Objevily se a zase odešly. Lehla si na bok. Nejdříve prsty a pak i celou rukou ho hladila na hrudi. Když nic nenamítal, přehoupla se na něj.

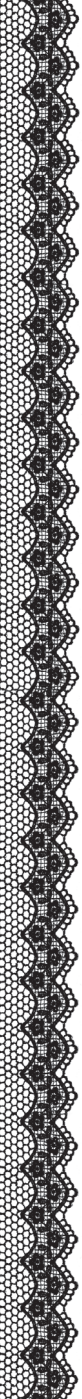
Na rámu postele zůstala ležet lana. Chtěla je uklidit, ale připomínaly jí toho tolik. Obtáhla mu je kolem zápěstí. Utáhla. Neřešila, jestli ho to bolí. Dnes ne. Chce jen to, co ON má vždycky. Nadvládu. Jen se na ni díval. Dala by ruku do ohně za to, že se na chvíli i usmál. Věděla, že to chce. Jinak by přeci nepřišel. Zapálila svíčku. Počkala, až vosk alespoň z části roztaje. Pak ji vzala a nechala horké kapky spadnout na jeho hrud'. Nestačilo jí to. Šla níž, břicho, ještě níž, voskem namalovala půlměsíc kolem jeho penisu. Ani se nehnul. Byl jako adrenalin, který si píchnete rovnou do žíly. Ale o tom, že ho to vzrušovalo stejně jako ji, nebylo pochyb. Byl naprosto tvrdý. Jazykem si ho přidržela, zuby obemknula a skousla. Čekala na jeho reakci. Nic. Přejížděla rty nahoru a dolů tak, jako ji to učil. Přirážela, vlhčila ústa slinami, aby lépe klouzal. Pak sjela jazykem dolů. Zachvěl se. Líbilo se mu, když sála jeho varlata, přehazovala si je a nakonec vše zakončila

u konečníku. Potřebovala ho cítit uvnitř. Jenže tím by to všechno skončilo. Odešel by. Nechtěla se ráno probudit sama. Vzala si vibrátor. Už podruhé během jedné noci. Nechala ho, ať se na ni dívá. Znovu si začala dráždit klitoris, i když už být vlhčí ani nemohla.

Spustila vibrace a nasedla na něj. Druhou rukou mu přejížděla penis. Pak jej vzala a nasměrovala tam, kde to měl nejraději. Vsedě se pohupovala, tančila v rytmu jeho dechu. Mohla si s ním dělat všechno, co chtěla. Líbala ho na rty. Sála jeho jazyk, dráždila mu patro v ústech. Zatínala své dlouhé nehty do jeho kůže. Sehnula se tak, aby jí svým jazykem přejížděl bradavku. Uhýbala a přirážela. Hrála si s ním jako kočka s myší. Když to na ni přišlo, křičela, brečela, smála se. Nakonec ji ovládl tak, jako vždycky. Aniž by se sám hýbal, snažil, dotkl se jí. Stačila jeho vůně, dech. To, že tam ležel. Nechala ho připoutaného a usnula. Měsíc svítil dál, závěsy se vlnily a ONA měla sen. Zdálo se jí, že stojí v kostele. Má na sobě rudé šaty. Okolo jsou svíčky. Stál vedle ní. Když se ohlédla, neviděla jeho stín. Ani odraz v zrcadle. Cítila jen vůni a dech na krku. Políbil ji. Projela jí bolest. Horká krev jí stékala po kůži. Poprvé za celý jejich vztah věděla, že už navždy bude s ním. Nesmrtelná. Mocná. Krvelačná a vášnivá jako ON. Neucítí bolest ani žal. Probudila se s úsměvem na rtech. Sluneční paprsky se odrážely na posteli. Na místě, kde byl v noci ON. Připoutaný. Rukou pohladila prostěradlo. Sáhla si na krk. Zůstala jí jediná vzpomínka. Minimálně do té doby, než zase bude úplněk.

★ „Měla podprsenku s krajkou.

Ramínko sklouzlo po rameni dolů a vykoukla jí jedna bradavka. Vzal ji mezi prsty a ostře zmáčknul nehty. Ihned naběhla. Zaklonila hlavu, opřela ji o jeho ramena. Viděl, jak se jí nadouvá hrud'. Měla husí kůži a studený pot jí stékal po krku dolů mezi ňadra. Nechal ji tam stát, povytáhl kalhoty a odešel na bar pro kostky ledu.“

nonstop

Byla tam, kam nikdy nechodila. Na místo, které nesplňovalo kritéria dostat čtyři hvězdy, natož jednu. Cenová skupinu nula. A přesto, nemohla se vynadívát. Ten svět byl úplně jiný, cizí. Zvláštní, až lehce mrazivě hřejivý. Tolik extrémů na jednom místě ji vzrušovalo. Nemohla čekat, že za ní přijde. Ta zpráva neodpovídala ničemu, co s ním kdy zažila. A přesto pocítila mravenčení v klíně. Poposedla si. Přišel číšník. Tedy přesněji muž s umazanou košilí, neoholenou tváří a kruhy pod očima. Kolik nocí nespal? Nedokázala si tipnout. Je toho tolik, co v tuhle danou chvíli nedokázala odhadnout. Přemýšlela nad sklenkou vína. Minimálně do té chvíle, než vyslovila cizí název, který ten muž přešel s úšklebkem. Byl arogantní, další plus. Opět si poposedla.

Nakonec si objednala panáka vodky. Vyschlo jí v ústech. Čekala na někoho, kdo evidentně neměl přijít. Přesto si hodlala tento